

Op zoek naar een betrouwbare melkkoe

Het is duwen en trekken rond effecten die een **stabiele inkomstenstroom bieden**. De lage rente drijft de prijzen ervan op, de risico's nemen toe en de noodzaak voor andere oplossingen wordt groter.

Door onder meer de vergrijzing mikken meer beleggers op een stabiele inkomstenstroom. Een geschikte belegging vinden wordt echter steeds lastiger.

Obligaties zijn de traditionele inkomstenbron voor beleggers. Je koopt een obligatie, ontvangt een rentecoupon van bijvoorbeeld 6 procent per jaar en na een aantal jaren lost de uitgevende instelling de lening weer af. De grootste zorg is dat de instelling de rente niet kan ophoesten of de schuld niet kan aflossen. Dit heeft staatsobligaties zo populair gemaakt bij gepensioneerden die deels van de rente moeten leven.

Een rentecoupon van 6 procent op een nieuwe lening is echter voorlopig iets voor de geschiedenisboeken, of voor heel exotische markten. Nieuwe tienjarige staatsleningen leveren nog geen fractie op. Enkele Europese overheden en grote bedrijven lenen zelfs tegen negatieve rentes, bij korte looptijden.

Dit duwt beleggers naar groenere velden, naar bedrijfsobligaties en (staats-)obligaties uit opkomende markten. Met als gevolg dat ook daar de yield, de effectieve rente, daalt. AkzoNobel haalde in april nog een half miljard euro

op met een tienjarige lening tegen 1,125 procent! Beleggers stonden ervoor in de rij.

De relatieve veiligheid die obligaties bieden is uitgehold. Beleggers die tegen hoge koersen zijn ingestapt, kunnen forse waardedalingen voor de kiezen krijgen als de rente weer oploopt. Dat is een groot risico voor inkomensgerichte beleggers die zich niet kunnen permitteren dat ze interen op hun vermogen en de verdien capaciteit ervan.

VAN RENTE NAAR DIVIDEND

Dividend is een andere inkomstenbron. De winst die bedrijven uitkeren aan aandeelhouders was vroeger dé reden om aandelen te kopen en ook te houden. Veel particulieren koesteren nog nostalgisch hun stukken Koninklijke Olie (tegenwoordig Royal Dutch Shell) die ze in de vorige eeuw hebben gekocht.

Tijdens de IT-gekte in de jaren negentig, toen de focus op de grote koerswinsten van aandelen kwam te liggen, raakte dividend even ondergesneeuwd. Inmiddels is dividend terug. Door de lage obligatierentes en het gebrek aan echt knallende beursrally's, maar ook omdat dividendaandelen neerwaartse bescherming bieden. Dividend spant een vangnet onder

OVER DE AUTEUR

Manno van den Berg schreef als financieel journalist 20 jaar over geldzaken en is co-auteur van het boek 'Beleggen is niet eng'.

AKZONOBEL HAALDE IN APRIL NOG EEN HALF MILJARD EURO OP MET EEN TIENJARIGE LENING TEGEN 1,125 PROCENT. BELEGGERSTONDEN ERVOOR IN DE RIJ

de koers tijdens een beursmalaise: een aandeel dat 3 of 4 procent dividend oplevert, wordt minder snel in de uitverkoop gegooid.

Dividend is bovendien op de lange termijn een cruciaal onderdeel van het aandelenrendement. Gaan we uit van de veronderstelling dat aandelen op de lange termijn gemiddeld 7 tot 8 procent rendement per jaar opleveren, dan maakt dividend daar gemiddeld grofweg 3 procentpunt van uit. Een langetermijnbelegger kan dat niet laten liggen.

Het leger beleggingsfondsen en indextrackers (etf's) dat zich inmiddels op aandelen met een hoog dividend richt, is gegroeid als kool. Critici waarschuwen wel dat de toestroom van geld de koersen van dividendaandelen opdrijft.

STABIELE UITKERING

De bekendste vergelijkingsmaatstaf voor dividend is het dividendrendement: het (verwachte) jaardividend als percentage van de aandelenkoers. Blind aandelen kopen met het hoogste dividendrendement is echter een riskante strategie.

Allereerst kan een scherp gedaalde aandelenkoers het dividendrendement hebben opgekrikt. Zo'n koers daalt natuurlijk niet zonder reden. Wellicht wankelt het bedrijf op de rand van de